

Holstein: ... det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. Fraenkel nu har at klynge sig til, er den lille Mulighed for en Tvetydighed, der er i den højtærede Statsministers ganske korte Bemærkninger, naar han siger, at Statsministerens Udtalelser maa være afgørende, og samtidig siger, at i Landbrugsministerens Udtalelser er der ikke noget, der strider mod hans Udtalelser eller mod Dagsordenen af 19. Oktober. Den Mulighed, der er for at lægge et lille Fortolkningshaab ind her, er i Virkeligheden det, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel klynger sig til — han har jo ikke faaet yderligere Svar af den højtærede Statsminister —, og det er i Virkeligheden ogsaa det, som det ærede Medlem Hr. Drachmann maa bygge paa. Thi hvis Statsministeren med sine Ord har ment at ville sige god for Landbrugsministeren, er Dagsordenen af 19. Oktober ude af Verden. Nu forstaar jeg for mit Vedkommende den højtærede Statsministers Udtalelser saaledes, at han er fuldt ud enig med den højtærede Landbrugsminister, og det er for mig en meget værdifuld Oplysning; der er vist ingen Tvivl om, at den højtærede Statsminister er enig med den højtærede Landbrugsminister, Forskellen mellem dem er blot den, at Statsministeren ikke udtrykker sig saa hensynsløst som Landbrugsministeren, han udtrykker sig mere vagt og tvetydigt og hensynsfuldt af Hensyn til de Konservative, af Hensyn til det borgerlige Samarbejde, for at de Konservative lettere kan finde et Paaskud til vedblivende at hænge paa paa Venstres Erhvervspolitik. Det er Motiverne til, at Statsministeren har udtalt sig saaledes, at der er en lille bitte Margin, en lille bitte Knage for de Konservative at hænge sig i; men den er meget, meget lille. Jeg for mit Vedkommende vil se bort fra denne Knage, det kan man roligt gøre, tror jeg, og det tror jeg, enhver, der vil se uhildet paa Spørgsmaalet, vil gøre. Men hvis Statsministeren ikke, hvad jeg altsaa tror, ligefrem har villet sige god for Landbrugsministerens Handelspolitik, saa bliver der kun det tilbage, at han har villet holde den handelspolitiske, den erhvervspolitiske Tve-tydighed ved lige. Med andre Ord, vi skal vedblivende famle i Taage. Den Uklarhed, som er til Stede mellem Ministeriets virkelige Politik og det, der har været Forudsætningen for de Konservatives Dagsorden, forøger Statsministeren ved at skyde en ny Taagebanke ind. En af Delene har været Formaålet: enten har han

villet sige fuldt ud god for Landbrugsministeren, eller ogsaa har han villet forøge Taagen, en af Delene, og i begge Tilfælde finder jeg den højtærede Regerings og den højtærede Statsministers Holdning absolut forkastelig. Det er et Hasardspil overfor de virkelig haardt nødstedte Byerhverv. Denne Nødstilstand har varet i to Aar, og nu skal den altsaa vedvare. Jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis det faar Lov til at gaa, som man ønsker fra Venstres Side, vil det vare, lige til vi om to Aar faar ordinært Valg. Saa længe vil Venstre give de Konservative en Fiktion at hænge sig paa, og saa længe vil de Konservative blive ved at hænge paa den. Naar vi saa endelig kommer til det ordinære Valg, vil de Konservative gaa ud til det konservative Fremstød, men saa frygter jeg blot for, at saa vil Spørgsmaalet fra deres Byvælgeres Side ikke mere blive: Hvilken Taktik har I fulgt? men: Hvilken aktiv Politik har I ført? Har I selv ført en aktiv Politik eller ikke? Man kan nemlig ikke gaa til Valg paa Taktik, men kun paa positiv Politik. Hvis jeg kunde gaa ud fra, at mine konservative Partifæller delte den Fortolkning, som jeg giver af Statsministerens Udtalelser, og som jeg synes, det er en simpel Courtoisipligt at give — det er ligefrem et Spørgsmaal, havde jeg nær sagt, om personlig Værdighed, og derfor gaar jeg ud fra, at den højtærede Statsministers Udtalelser falder fuldstændig i Traad med den højtærede Landbrugsministers Udtalelser —, kunde jeg have tænkt mig at tage min Dagsorden tilbage, men da jeg nu hører, at de Konservative mener, der er en lille Fiktion, en lille Knage at hænge sig paa, vil jeg fastholde min Dagsorden. Den tilsigter nemlig udelukkende at faa Klarhed i dette Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende mener at have faaet fuld og tilstrækkelig Klarhed med Hensyn til alle Partiers Holdning i dette Spørgsmaal, som er Dagens Emne, men da jeg altsaa ser, at der er de to Muligheder, for det første, at den højtærede Statsminister fuldt ud siger god for den højtærede Landbrugsminister og altsaa i saa Fald i høj Grad fører en Politik, som maa misbilliges ud fra et konservativt Synspunkt, og for det andet, at den højtærede Statsminister vil holde det hele Spørgsmaal hen i Taage og Tvetydighed — som sædvanlig i alle andre Spørgsmaal —, vil jeg fastholde min Dagsorden. Hvis den højtærede Statsminister siger god for den højtærede Landbrugsminister, vil jeg fastholde min Dagsorden som en Protest mod